

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 19/03/2026.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 374: OÁN THÂN BÌNH ĐẲNG, VẠN PHÁP NHẤT NHƯ

Làm thế nào để chúng ta có thể đối xử bình đẳng giữa người lạ và người thân? Nếu chúng ta tu bất cứ pháp môn nào trong nhà Phật mà không thể làm đến được oán thân bình đẳng thì không thể có thành tựu. Một số người khi chưa tu hành thì bình dị, gần gũi nhưng sau khi tu hành trở nên rất khó gần, đặc biệt là khi họ có một chút danh vọng, địa vị. Chúng ta càng tu hành thì càng phải trở nên giản dị, dễ gần. Người tu hành bằng tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng thì càng tu càng dễ gần gũi. Nếu chúng ta càng tu càng cảm thấy mình giỏi hơn, có danh vọng, địa vị hơn người khác thì chúng ta đã sai. Người tu hành thì phải có tâm “uống nước nhớ nguồn”, “ăn trái nhớ kẻ trồng cây”, không thể là kẻ vong ân bội nghĩa. Những tập khí này vẫn đang len lỏi trong tâm, trong từng hành động, chúng ta phải hết sức cẩn trọng quán sát để loại bỏ chúng.

Người xưa nói: “Đạm bạc minh trí”. Chúng ta đạm bạc với “danh vọng lợi dưỡng”, hưởng thụ vật chất ở thế gian thì trí tuệ sẽ sinh khởi. Khi trí tuệ sinh khởi, chúng ta sẽ tự biết rất nhiều việc để làm. Có người nói, hằng ngày, họ không biết làm việc gì. Đây là do họ đang tham cầu, chìm đắm trong “tự tư tự lợi”, “danh vọng lợi dưỡng” nên không thể tư duy đến những việc khác.

Ngày nay, những người chân chính học Phật thì không được xem trọng, những người học một cách gian dối thì được nhiều người xem trọng. Hòa Thượng thường nói: “**Chúng sanh ngày nay thích nghe gạt, không thích nghe khuyên**”. Những người chân chính học Phật thì sẽ tan nhạt với đời sống hưởng thụ. Nhiều người chọn đi theo những người không thật tu hành để vẫn được hưởng thụ danh vọng, địa vị.

Ngày trước, có nhiều người từng đi theo tôi nhưng họ cảm thấy khó chịu vì phải tuân theo nguyên tắc, quy củ nên đã rời đi. Nhiều người trong số họ cho rằng, họ có tiền nên không cần phải trải qua đời sống cực khổ như vậy. Một lần, sau khi lễ Phật xong, tôi dùng thức ăn thừa từ ngày hôm qua để nấu bún. Người

học trò rất ngạc nhiên, họ cho rằng, không cần phải ăn uống một cách tiết kiệm, khổ sở như vậy. Tôi nói, đồ ăn vẫn ngon là được rồi! Nhiều người có tiền nhưng họ không biết làm những việc lợi ích chúng sanh, chỉ dùng tiền để thỏa mãn danh vọng lợi dưỡng. Hiện tại, người học trò này đã không tiếp tục ăn chay, mặc dù không đi theo tôi nữa nhưng họ vẫn dành cho tôi sự kính trọng. Khi biết tin tôi đi qua vùng mà họ đang sống, họ đã mời tôi đến một quán chay ở nơi đó.

Hòa Thượng nói: ***“Ngay trong cuộc sống thường ngày, ở bất cứ nơi đâu, thời điểm nào thì tâm địa của chúng ta luôn là thanh tịnh, bình đẳng. Trên Kinh Phật nói đây là: “Bất động đạo tràng”. Chính là Tịnh Độ chân thật”***. Nếu tâm chúng ta không có Tịnh Độ mà chúng ta mong một ngày nào đó được về cõi Tịnh Độ ở thế giới Tây Phương Cực Lạc thì điều đó sẽ không bao giờ xảy ra. Hòa Thượng thường nói: ***“Tâm tịnh thì cõi nước mới tịnh”***. Tịnh Độ chân thật chính là ở ngay tâm chúng ta.

Hòa Thượng nói: ***“Hiện tại, chúng ta cư trú ở ngay Tịnh Độ thì tương lai, sau khi xả báo thân, chúng ta nhất định vẫn sanh về Tịnh Độ của Di Đà. Tịnh Độ từ nơi tâm của chúng ta phải tương ứng với Tịnh Độ của thế giới Tây Phương”***. Người nào giảng về Tịnh Độ, khuyên người khác niệm Phật thì phải nhắc nhở mọi người về việc này. Hôm trước có người nói với tôi, họ nhìn thấy một đạo tràng rất hoành tráng, nhiều người thích đến những đạo tràng như vậy, không muốn đến những đạo tràng trang nghiêm, thanh tịnh.

Hòa Thượng nói: ***“Đam bạc danh lợi nhất trần bất nhiễm” thì đó mới là bất động đạo tràng. Đạo tràng thanh tịnh thì mới có thể vượt thoát được luân hồi”***. Ngài Lý Bình Nam đã nói: ***“Đáng sinh tử như thế nào vẫn phải sinh tử như thế đó. Đáng đọa lạc như thế nào thì vẫn phải đọa lạc như thế đó”***. Chúng ta tu học nhiều năm, chúng ta quán sát, phiền não, vọng tưởng của chúng ta ít hơn hay nhiều hơn? Nếu phiền não, vọng tưởng ít hơn thì chúng ta đã tu hành đúng hướng. Nếu phiền não, vọng tưởng của chúng ta ngày càng nhiều hơn thì phải mau mau chuyển đổi. Nếu chúng ta tu hành nhiều năm mà vẫn khổ đau, buồn phiền, vướng mắc thì chúng ta đã tu sai. Có những người, khi chưa tu thì không có danh lợi, không vướng mắc, sau khi tu hành thì vướng mắc vào danh lợi, địa vị. Đây đều là những thứ chướng ngại con đường tu hành của chúng ta.

Hòa Thượng nói: ***“Tâm tịnh thì cõi nước tịnh”. Tịnh Độ chân thật là ở nơi nào? Tịnh Độ chân thật là ở ngay nơi tâm chúng ta. Hiện tại chúng ta cư trụ ở nơi Tịnh Độ thì sau khi xả bỏ báo thân, chúng ta nhất định vẫn sanh Tịnh Độ của A Di Đà***”.

Hòa Thượng nói: ***“Hiện tại, thế gian này ô nhiễm rất nghiêm trọng, đặc biệt là ô nhiễm về tâm lý, tinh thần, tư tưởng, kiến giải. Vậy chúng ta dùng cách gì để đối trị? Chúng ta phải đàm bạc với tất cả mọi thứ***”.

Chúng ta phải đàm bạc với ***“tài, sắc, danh, thực, thụ”***. Chúng ta đàm bạc với danh lợi, tiền tài, vật chất thì khi danh lợi đến chúng ta không động tâm. Nếu chúng ta có tiền tài, danh vọng thì dùng những thứ này để làm lợi ích cho mọi người. Chúng ta không tham cầu, không cưỡng cầu thì tâm chúng ta mới thanh tịnh.

Hòa Thượng nói: ***“Cho nên tôi thường khuyên bảo các đồng tu, chúng ta bắt đầu khởi tu từ nơi nào? Chúng ta phải từ nơi oán thân bình đẳng***”.

Chúng ta phải xem người thân hay người không thân như nhau. Việc này rất khó! Chúng ta luôn có sự phân biệt, con chúng ta, cháu chúng ta, nhà chúng ta. Việc này khó nhưng không phải là không làm được, chúng ta phải mở rộng tâm, coi tất cả những người con của mọi người cũng xứng đáng được quan tâm. Chúng ta làm lâu thì sẽ làm được oán thân bình đẳng. Điều này chúng ta làm không khéo thì sẽ bị con, người thân oán. Con của tôi từng nói: ***“Con là con của Ba thì phải được đối xử đặc biệt hơn chứ!”***.

Hòa Thượng nói: ***“Khi chúng ta đã làm được đến oán thân bình đẳng vậy thì có thứ gì là không bình đẳng? Chúng ta muốn từ oán thân bình đẳng mà khởi tu thì phải dùng tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, lễ kính tất cả chúng sanh. Chúng ta làm được việc này thì chúng ta chính là người chân thật học Phật***”.

Nếu chúng ta làm được tiêu chuẩn này thì yêu ma quỷ quái không thể lừa gạt được chúng ta. Yêu ma quỷ quái chỉ lừa gạt được người giả học Phật, chỉ học trên danh nghĩa.

Có người hỏi tôi, có người đã từng gặp Thầy Thái, đã từng chụp ảnh với Hòa Thượng vậy tại sao người đó lại làm những việc như vậy. Chúng ta hãy xem họ có làm đúng theo lời Thầy Thái dạy hay không, nếu họ làm sai lời Thầy Thái dạy thì họ chỉ là người giả học. Họ có làm đúng theo lời Hòa Thượng dạy hay không, nếu họ làm đúng thì họ là người chân thật học Phật, nếu họ làm sai

thì họ là người giả học. Có những người mượn danh tiếng của những người cao đức để làm những việc tệ bạc. Có những người nói, họ học theo, làm theo lời Hòa Thượng nhưng sau một thời gian thì họ không dám xuất hiện vì người khác nhận ra những điều họ làm không giống lời các Thầy dạy. Thầy Thái là người rất kính trọng Hòa Thượng Tịnh Không, khi giảng dạy, Thầy Thái gọi Hòa Thượng là: *“Lão Thượng Nhân”*. Hòa Thượng cũng thường nhắc đến những người Thầy của mình một cách kính trọng bằng cách gọi: *“Thầy của tôi”*.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta học Phật, trước sau, đều phải giữ gìn được tâm thanh tịnh, bình đẳng, không để bị ô nhiễm”***. Từ ngày đầu tiên phát tâm học Phật đến ngày chúng ta thành tựu, chúng ta đều phải giữ được tâm thanh tịnh, bình đẳng. Có người khi mới tu thì giữ được tâm bình đẳng, khi được làm trưởng tràng, trưởng khu vực thì thái độ họ thay đổi. Những người đại diện cho một khu vực thường tự cho mình là người có địa vị hơn người khác, những người này rất đáng thương vì chắc chắn họ sẽ đọa lạc. Nếu chúng ta gần gũi những người này chính chúng ta cũng sẽ đọa lạc.

Hòa Thượng nói: ***“Tâm Phật thanh tịnh, bình đẳng, yêu thương rộng lớn tất cả chúng sanh. Tâm thanh tịnh, bình đẳng là chân tâm. Nếu chúng ta gần gũi những người đại phú, đại quý hay những người bần cùng, không địa vị mà tâm chúng ta vẫn thanh tịnh, bình đẳng thì đây là chúng ta đang dùng chân tâm. Nếu chúng ta dùng tâm khác nhau với họ thì chúng ta đã dùng vọng tâm. Chúng ta muốn tương ưng với chư Phật Bồ Tát thì chúng ta phải dùng chân tâm”***.

Hòa Thượng nói: ***“Người chân thật tu hành thì nhất định dùng tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng để lễ kính đối với tất cả chúng sanh. Người chân thật tu hành thì không thể cung kính với người giàu nhưng lại xem thường người nghèo khổ. Nếu chúng ta có tâm này thì chúng ta không phải là đệ tử của Phật. Đệ tử của Phật đối đãi với tất cả mọi người bằng tâm bình đẳng,”***.

Hòa Thượng nói: ***“Làm thế nào để tu được tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng?”***. Có người cho rằng, muốn tu được tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng thì cần niệm Phật, lễ Phật nhiều nhưng đây chỉ là một phương pháp.

Điều quan trọng nhất là chúng ta phải đăm bạc với danh lợi. Có những người không lạy Phật, không niệm Phật nhưng rất đăm bạc với danh lợi.

Hôm trước, tôi xem một đoạn video, có người giàu muốn tìm một người chân thật để tặng quà, anh ta đóng giả một người nghèo khổ, bị khuyết tật và đến xin một người họa sĩ nghèo chút thức ăn. Người họa sĩ nghèo chia sẻ những đồng tiền mình có cho anh ta. Người giàu đã nói ra sự thật và tặng cho người họa sĩ nghèo những món quà giá trị. Người giàu hỏi người họa sĩ nghèo là tại sao anh lại giúp đỡ mọi người. Người họa sĩ nghèo kia nói, cuộc đời anh đã trải qua rất nhiều khổ đau nên anh đồng cảm với sự khó khăn của mọi người. Có nhiều người, không phải là người học Phật nhưng họ luôn muốn làm việc tốt, giúp đỡ người khác. Trong khi đó, có nhiều người học Phật luôn sống trong ảo danh ảo vọng, thậm chí “*tự tư tự lợi*”, xây dựng bá đồ của mình ngày càng “*hoành tráng*”. Tất cả những việc làm của chúng ta phải là những việc làm thiết thực lợi ích cho cộng đồng, xã hội. Trước đây, ở gần đây, có người xây dựng một khu vui chơi, có nhiều mô hình giả làm bằng nhựa nhưng sau đó một vài tháng thì họ phải đóng cửa. Ở đây là khu núi đồi hoang vu, nếu họ muốn mọi người ghé thăm khu vui chơi thì phải xây dựng nó phù hợp với hoàn cảnh đại tự nhiên.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng dạy chúng ta: “***Phải đăm bạc với danh lợi mới nuôi dưỡng được tâm chân thành, thanh tịnh, từ bi***”. Chúng ta ở trong hoàn cảnh ô nhiễm đến mức nghiêm trọng. Tâm lý ô nhiễm, tinh thần ô nhiễm, tư tưởng ô nhiễm thậm chí kiến giải ô nhiễm. Nguyên nhân của việc này là do con người không tuân thủ luân thường đạo lý, không tuân thủ giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền. Phật Bồ Tát, Thánh Hiền đều đã làm ra tấm gương cho chúng ta. Con người phải tuân thủ luân thường đạo lý, tuân theo trật tự. Học trò làm tròn bổn phận của học trò, Thầy giáo làm tròn bổn phận của Thầy giáo, Cha Mẹ làm tròn bổn phận của mình thì sẽ không ai dám làm những việc tùy tiện. Con người tùy tiện theo tư dục, tư tình nên làm những việc sai quấy, ngày càng trở nên ô nhiễm.

Thầy Cô luôn mong học trò có tương lai tốt đẹp, sau nhiều chục năm, nếu chúng ta quay lại thăm Thầy Cô, Thầy Cô nhìn thấy chúng ta trưởng thành, thành đạt thì Thầy Cô sẽ rất vui mừng. Nếu con cái biết nghe lời Cha Mẹ thì sẽ

dần trưởng thành, thành tựu. Những người con cãi lời Cha Mẹ, Thầy Cô thì họ làm gì cũng vì lợi, không có đạo nghĩa. Con người ngày nay mọi thứ đều bị ô nhiễm nghiêm trọng, bài học ngày hôm nay, Hòa Thượng dạy chúng ta phải đấm bực với danh lợi, chúng ta đấm bực với danh lợi thì mới nuôi lớn được tâm chân thành, tâm thanh tịnh, tâm từ bi.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài
liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!*